

TUNELURILE DE SUB MUNȚI

Secolul XXI este marcat de o descoperire uluitoare: existența unei rețele întinse de tuneluri subterane, posibil interconectate la nivel mondial. Pe lângă grote și peșteri create de natură, peste tot în lume s-au descoperit diverse canale și tuneluri subterane construite, spun oamenii de știință, de civilizațiile antice sau de alte civilizații premergătoare celei umane; spații, adesea gigantice, ai căror pereți au fost tratați pentru conservare prin metode și tehnologii necunoscute în ziua de azi.

Lacul fara fund

Sergheevka este un sat uitat de lume din regiunea Moscova. Când și când, în atenția publicului apar tot soiul de evenimente stranii, ce se petrec în jurul lacului din apropiere. Se spune că acesta, denumit sugestiv Bezdonii (Fara fund), este conectat cu oceanele, adâncimea lui fiind necunoscută. Până și pe hartile militare, profunzimea lui nu este clar stabilită, fiind doar aproximată între 150 și 200 de metri. Lacul apare menționat și în scrierile poetului rus Alexandr Blok, în care un pădurar din zona povestește că această apă este legată prin canale tainice cu marile oceane ale planetei. Legenda spune că pe malurile lui, de-a lungul anilor, s-au făcut descoperiri misterioase ale unor epave de mult dispărute în valtoarea oceanelor. În anul 2003, la suprafața apei a apărut, nu se știe de unde, o vestă de salvare, cu însemnele marinei militare americane. După cercetările realizate de autoritățile locale, s-a constatat că vesta aparținea marinarului american Sam Belovski, de pe distrugătorul USS Cole. În octombrie 2000, în portul Aden, din Yemen, s-a declanșat un atac terorist asupra navei, soldat cu moartea a 17 militari. În urma atentatului, matelotul Sam Belovski a fost dat dispărut, iar trupul său nu a fost găsit niciodată. Dar cum a putut ajunge după trei ani vesta lui de salvare tocmai din Oceanul Indian într-un lacuș pierdut din Rusia Centrală, la 4000 de kilometri distanță?! Care a fost traseul ei? Oare legendele lacului fara fund sunt reale? Oare există asemenea cai subterane necunoscute, care unesc diferite puncte ale planetei? Tunelurile subterane și peșterile au fost dintotdeauna un subiect care a atras atât atenția oamenilor de știință, cât și pe a celor pasionați de mistere. Poate pentru că în întuneric se ascund enigme de nepatruns sau pentru simplul fapt că acestea se deschid și acced către centrul pământului. Pe această temă s-au scris o multime de cărți și povești fascinante, s-au realizat sute de filme de aventuri, care au îmbogățit și mai mult imaginația oamenilor.

Cert este că acestea există peste tot în lume, fie că vorbim despre galeriile antice recent descoperite sub Ierusalim, despre tunelurile de sub marile piramide din Egipt, sau de canalele subterane săpate dedesubtul Mexicului. Arheologii și oamenii de știință au început să își pună tot mai des întrebarea dacă nu cumva aceste rețele subterane au fost cândva conectate între ele. Lungimea lor nu a putut fi determinată precis, pierzându-se într-un nesfârșit labirint în interiorul pământului. De asemenea, nimeni nu a putut confirma faptul că ele au fost construite în aceeași perioadă. Și totuși: când și cine le-a creat și în ce scop? În regiunea Volgograd din Rusia există un lant muntos, cunoscut sub numele de Medveditki, care, începând cu anul 1997, a fost studiat în detaliu de organizația "Kosmopoisk" (Cercetările Cosmosului). Aici a fost depistată și cartografiată o rețea extinsă de tuneluri, cercetată pe o distanță de zeci de kilometri. Aceste pasaje subterane au un diametru de 7 până la 20 de metri și, pe măsura ce se apropie de creasta muntelui, se largesc tot mai mult, ajungând până la 120 de metri, transformându-se sub munte într-o sală imensă. De aici, se ramifică alte trei tuneluri în diferite unghiuri. În Uniunea Sovietică, la începutul anilor '50, la propunerea lui V.I. Stalin, a fost emis un decret secret al Consiliului de miniștri al URSS, referitor la construirea unui tunel pe sub Strâmtoarea Tatara, care desparte Rusia continentală de insula Sahalin și care leagă Marea Ohotsk, la nord, cu Marea Japoniei, la sud. În condițiile declanșării războiului rece, pentru a contracara pericolul bazelor militare americane instalate în Japonia, Stalin a ordonat construirea unui pasaj subteran, prevăzut cu cale ferată, între insula Sahalin și Rusia. Tunelul fusese trasat și construit ținând cont de geologia dificilă a solului de sub fundul apelor. Pereții săi erau foarte netezi, acoperiți cu un material care semăna a lava vulcanică. Toți cercetătorii ruși au fost însă de acord că acel material nu era unul creat de natură. În urma unui studiu aprofundat, s-a ajuns la concluzia că asupra pereților se acționase simultan termic și mecanic, iar rezultatul fusese această crustă, cu o grosime de 1,5 mm, deosebit de rezistentă. Conform afirmațiilor doctorului Berman, nici măcar tehnologia modernă nu ar fi putut realiza o asemenea lucrare. Totodată, ea a amintit despre găsirea unor obiecte stranii în tunel, a unor mecanisme de neînțeles, instrumente și echipamente

necunoscute, si chiar despre fosilele unor animale neidentificate. Imediat dupa abandonarea acestui gigantic si ambicios proiect, serviciile secrete sovietice au preluat toate aceste valoroase artefacte, care in decursul deceniilor "s-au pierdut".

Conform articolului, exploratorul G.E. Kincaid, in timpul expeditiei sale in Marele Canion, a facut o descoperire uluitoare: un intreg oras subteran, cu o retea de tuneluri, in care s-au gasit dovezi ce indica faptul ca civilizatiile antice au migrat in America din Orient prin aceste cai subpamantene. Cercetatorul a demonstrat, aparent convingator, ca populatia care locuia in aceste caverne misterioase, adanc sapate in stanca, era de origine orientala, posibil din Egipt. In publicatie se relateaza ca echipa coordonata de Kincaid a descoperit o camera gigant, de aproximativ 1500 de picioare (450 metri), din care porneau zeci de pasaje, "ca spitele unei roti". Recent, arheologii au descoperit un tunel vechi de 1800 de ani, care duce in directia unui intreg sistem de galerii, aflat la 12 metri sub Templul Sarpelui cu Pene din Mexic. Orasul Teotihuacan a fost construit de o populatie relativ putin cunoscuta, care a atins apogeul intre anii 100 i.Chr si 750 d.Chr. Templul a fost ridicat intre anii 150-200 d.Chr. Din motive necunoscute, orasul a fost abandonat pana la venirea in zona a populatiilor aztece, in 1300 d.Chr. Acestia din urma au dat si denumirea de Teotihuacan, care semnifica "locul unde oamenii devin zei".

In zona Europei Centrale, pe teritoriile Cehiei, Poloniei si Slovaciei, se intind Carpatii Beskizi. La granita dintre Polonia si Slovacia, se afla cea mai inalta culme, Babia (Babia Gora), cu o altitudine de 1725 m. In folclorul celor doua popoare exista multe legende legate de acest varf. Se spune ca locuitorii zonei pastreaza secretele existentei unui tunel sub munte. In urma cu cativa ani, intr-un ziar local polonez, a aparut relatarea unuiia dintre locuitorii satului Zawoja, Stanislaw Poniowski.

El a povestit ca, in anii '60, tatal sau i-a dezvaluit taina muntelui. Au plecat impreuna din sat catre "regina Babia" si, ajungand la o inaltime de aproximativ 600 de metri, tatal lui s-a oprit si i-a spus ca acolo va vedea o alta lume, va afla un secret care este transmis din generatie in generatie.

Cu un efort imens, au dat la o parte o stanca si dedesubtul ei Stanislaw a vazut un put cu o deschidere larga, ce ducea catre miezul pamantului. "Peretii erau netezi si luciosi, de parca ar fi fost acoperiti cu sticla. Tata a aruncat o franghie si am inceput coborarea. In interior, in mod straniu, aerul era uscat. Am coborat cativa metri pana am dat de un tunel. Apoi, ne-am continuat calatoria prin tunelul usor inclinat catre interiorul pamantului, pana la o sala spatioasa, cu o forma ovala. De acolo plecau mai multe tuneluri, in toate directiile. Tata mi-a spus ca, urmand traseul lor, de aici se poate ajunge in alte tari si chiar pe alte continente. Tunelurile din stanga duc in Germania si mai departe, in Anglia, pana in America, iar cele din dreapta se intind prin Rusia si apoi prin China si Japonia, tot pana in America, unde se innoada iarasi cu tunelul din stanga".

"Multe dintre ele s-au prabusit, altele nici macar nu au fost descoperite, de aceea este foarte grea munca de dovedire a acestei ipoteze. Acum lucram la o harta prin care sa reprezentam reseaua.

Insa, deocamdata totul este aproximativ, deoarece nu avem informatii complete si nu au fost studiate Africa, India si Australia", declara P. Mirosnicenko, unul dintre cercetatorii LSP. Potrivit afirmatiilor sale, se crede ca aceste tuneluri au fost create de civilizatii stravechi sau de alte civilizatii necunoscute pentru a se putea refugia in caz de catastrofe naturale. In mod ciclic, planeta noastra este lovita de fel de fel de calamitati naturale, cum ar fi cutremure, tsunami, eruptii vulcanice, ciocnirea cu asteroizi, asa cum s-a intamplat acum aproximativ 65 de milioane de ani cand, in urma impactului cu un asteroid, au disparut dinozaurii si majoritatea vietuitoarelor planetei.

Munții României sunt străbătuți de tuneluri subterane, puține persoane, chiar și în zilele noastre cunoașcând existența acestora. Pe timpul dacilor aceste tuneluri și trecerile subterane erau cunoscute doar de sacerdoți și câțiva nobili. Cei din urmă cunoșteau doar câteva treceri strategice.

Secretele preoților daci au fost preluate de preoții creștini, retransmise mai departe numai călugărilor virtuali. Munții Bucegi ascund o parte din secretul nostru existențial. Totul a început pe vremea primului domnitor din dinastia Basarabilor, când platoul Bucegilor a fost interzis pentru oamenii de rând. Acolo se antrena cavaleria domnitorului, acei oșteni „roșii” (denumire dată de îmbrăcămintea pe care o purtau), care formau unitățile de elită ale armatei domnitorului din Țara Românească, folosite doar în caz de mare primejdie.

Și mai puțini cunosc de ce a fost ales platoul Bucegilor. Deoarece, în vremurile de primejdie, tezaurul Țării era ascuns în tunelurile subterane din zonă și păzit de oștenii „roșii”. Legende locale vorbesc și despre existența unor tezaure deosebit de valoroase, acumulat de-a lungul a zeci de generații de conducători și păstrat în zonă. Este un tezaur sfânt pe care fiecare domnitor era obligat să-l sporească pe timpul domniei sale. Dar nu avea voie să folosească nimic din acest tezaur. Cei

care nu țineau seama de aceasta erau crunt loviți. Se spune că blestemul i-a lovit și urmărit pe cei din ramura Drăculeștilor și cea a Dăneștilor. Pentru că au încercat să folosească tezaurul Țării în scop personal ei și familiile lor au fost asasinați.

„În ultimii ani, în zona Bucegilor s-au efectuat măsurători energetice care au constatat existența unor câmpuri de forță extraordinară și a unor treceri subterane care traversează munții dintr-o parte în alta. Mai mult, aceste măsurători au arătat existența a două treceri subterane care merg din zona Bucegilor până în apropiere de Peștera Urșilor din Carpații Occidentali, acestea fiind întretăiate din când în când de diverse tunele mai mici sau mai lungi. Ceea ce este uimitor este altceva. Privite de sus (ipotetic) aceste tunele nu străbat haotic munții ci sub forma unor linii care figurează imaginea unui lup imens, având gura deschisă, ca atunci când se aruncă asupra prăzii. Capul lupului este în Munții Apuseni iar coada coboară până în apropiere de Pietroșița, județul Dâmbovița, Întrebarea logică este dacă aceste tuneluri subterane au fost făcute de mâna oamenilor sau dacă au fost doar descoperite și folosite de oameni? Este o întrebare la care, deocamdată, nu are cine să răspundă. Poate doar misticii, care au avut curajul să afirme că totul a fost construit de Zamolxis atunci când Marele Zeu a decis să apere acest pământ sfânt și pe cei care-l locuiesc”

În anii 1993-1994 în zona Bușteni-Sinaia s-au petrecut mai multe fenomene stranii. Oamenii acuzau stări de agitație inexplicabile care le afectau sănătatea. Însă numai pe timpul nopții. Apoi s-au produs mai multe cutremure, constatându-se că nu aveau epicentrul în Vrancea sau Bucegi, cum era normal. Locuitorii mai relatau că au prins frica de a pune mâna pe obiecte metalice deoarece se curentau imediat. Cercetarea acestor fenomene nu a dus la nici un rezultat. Peste un an intensitatea cutremurelor a sporit. Ciudat era faptul că, de fiecare dată înainte de producerea acestora, se auzea un tunet înfundat. Aceste cutremure se produceau, invariabil, la ore fixe: ora 20.00 și 3.00 noaptea. După producerea lor s-au semnalat semnale radio! Ceea ce nu era normal.

“Vizionara Valentina, femeia oarba din Iasi care poate pune diagnostice și prin telefon, sustine ca a descoperit prin metode proprii că un important șuvoi de energie, de aceeași calitate cu cea care alimentează complexul de la Gizeh, scaldă și Sfinxul nostru din Bucegi. Iar subteranele nedescoperite ale acestuia comunica cu piramidele din Egipt. “Acolo e trecutul omenirii. Dar nu-i omenirea de acum două mii de ani. E cu mult mai demult, tare mult înainte. Sfinxul din Bucegi este ocrotitorul pamantului pe care locuim. De fapt, în Bucegi, la Sfinx vine un șuvoi foarte puternic de energie. Atunci când cu știința care va fi pe pamant va birui cineva să ajungă sub Munții Bucegi, va da peste toate aceste inscripții și documente însemnate și, după semnele acelea, va ști ce are de făcut. Dar asta se va întâmpla numai după ce șuvoiul de energie de deasupra va slăbi”, spune clarvazatoarea care n-a fost niciodată în Bucegi.” După 1999 toate au încetat. Specialiștii de la Centrul de Fizică a Pământului și cei de la Stația Seismică de la Cheia nu au găsit nici o explicație acestor fenomene. Se știa de existența tunelurilor subterane. S-a emis ipoteza că aici aveau loc diferite experiențe, centrul fiind zona crucii de pe Caraiman! Dar cine le făcea și cu ce scop? Mister total !!...

Sarmisegetusa, din cauza unor fenomene ciudate care au loc în zona respectivă, este numită „zona crepusculară a Europei”. În sanctuarul dacic de la Racoș s-au găsit cuie dacice de fier care nu ruginesc. Testate cu raze X, s-a descoperit că, într-adevăr, cuiele au 2000 de ani. În componența lor intră fier pur (99,97%), magnetită, oxid de fier și alumino-silicați. Cuiul nu rugineste. În lume mai sunt două exemple de astfel de fier inoxidabile: stâlpul de fier de la Delhi și discul din Mongolia, cercetate de NASA. S-au mai găsit și niște calupuri de fier dacic de peste 40 de kg. La acea vreme, romanii nu puteau să topească în cuptoarele lor bucăți mai mari de 25 kg.

Muntele Toaca este o piramidă cu baza pătrată, formă extrem de rară în natură. Latura are lungimea dublă față de piramida lui Keops. Unghiul pantei vestice are aceeași mărime cu unghiurile piramidei. La Cucuteni, cultură aflată în apropiere, s-a descoperit, incizat în ceramică neolitică, un motiv unic reprezentând proiecția în plan a unei piramide cu baza pătrată. Diagonalele și apotemele sunt trasate cu mare precizie. Unghiul dintre Carpații Meridionali și cei Orientali este de 52 de grade. 51 de grade 50 de minute este unghiul dintre fețele piramidei lui Keops (Khufu) și baza acestuia. Vasile Pârvan susține teoria Ceahlăului ca munte sfânt al dacilor. Muntele Retezat este un monolit de proporții gigantice cu înfățișarea unui trunchi de piramidă.

